

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/630/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912212536
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7912212536.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Andrey Galdunovej a JUDr. Viery Bodnárovej v spore žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom proti žalovanej C. E., F.. XX.XX.XXXX, bytom S.Z. XXX/X, R., v konaní o zaplatenie 1.284,26 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku č.k. 14C/19/2013-90 zo 4.11.2014 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

P r i z n á v a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 , proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Okresný súd Trebišov ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 14C/19/2013-90 zo dňa 4.11.2014 zamietol návrh. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania a určil povinnosť žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 165,91 Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol tak o návrhu, ktorým sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.284,26 Eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania s odôvodnením, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s. poskytol na základe Zmluvy o pôžičke č. 7027979 dňa 06.06.2007 žalovanému úver vo výške 1.546,11 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou 42 mesačných splátok s dátumom splatnosti poslednej splátky 20.12.2010 a žalovaný svoj záväzok nesplnil, s čím sa dostal do omeškania a žalobcovi tak vzniklo právo požadovať zaplatenie zostatku dlžnej istiny vo výške 1.167,51 Eur s príslušenstvom a zmluvnú pokutu 116,75 Eur. V konaní bol vydaný platobný rozkaz dňa 10.09.2012, ku ktorému sa žalovaný nevyjadril a nepodal odpor. Podaním doručeným súdu 21.09.2012 oznámil vstup do konania vedľajší účastník, ktorý zároveň podal proti platobnému rozkazu odpor a vzniesol námietku premlčania. Vedľajší účastník (Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS) v písomnom podaní doručenom súdu 07.02.2013 poukázal na to, že zo žaloby nie je možné zistiť, či došlo k ukončeniu právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, akým spôsobom a k akému dátumu, pričom ak došlo k predčasnej splatnosti úveru žiadal, aby žalobca predložil dôkaz a vzniesol námietku premlčania pohľadávky za predpokladu, že k účinnosti predčasnej splatnosti došlo viac než pred tromi rokmi od podania žaloby. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 19.02.2013 odpor vedľajšieho účastníka odmietol ako podaný neoprávnenou osobou, avšak Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 11.06.2013 na základe odvolania vedľajšieho účastníka toto uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie aplikujúc ust. § 2 písm. b/, § 4 ods. 1 a ods. 2 písm. a/, g/, d/ zákona

č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spolu s ust. § 52 Obč.zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a §§ 100 ods. 1, 101, 103 Obč.zákonníka mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bol založený záväzkový vzťah týkajúci sa poskytnutia úveru, ktorý sa mal spravovať obchodnými podmienkami, Obchodným zákonníkom a zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom sa jedná o spotrebiteľský právny vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať predpisy upravujúce spotrebiteľské vzťahy. Vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy o pôžičke (7.6.2007) súd prvej inštancie pri posudzovaní obsahu zmluvy aplikoval kogentné ustanovenia limitujúce výšku odplaty pri spotrebiteľských úveroch v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom odo dňa 1.1.2008 a v zmysle ustanovení nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2008 (s tým, že na predmetný vzťah dopadá ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2008). Z vyjadrenia žalobcu súd prvej inštancie zistil, že splatnosť prvej splátky pripadla na 20.07.2007 a splatnosť poslednej splátky na 20.12.2010, pričom v zmluve nebola dohodnutá splatnosť jednotlivých splátok, preto vychádzajúc zo Všeobecných obchodných podmienok splatnosť splátok nastala k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca (čl. 6.2 VOP). Z prehľadu úhrad predloženého žalobcom však vyplynulo, že splátky v počte 7 boli splatné k 20. dňu mesiaca a splátky počnúc splátkou č. 8 už boli bez uvedenia dôvodu splatné k poslednému dňu mesiaca. Vzhľadom na právne posúdenie nároku žalobcu mal súd za to, že nárok žalobcu na zaplatenie sumy 522,36 Eur je premlčaný, ktorá suma predstavuje splátky splatné od 20.07.2007 do 20.07.2009 v počte 25, pričom po násobení výškou splátky 37,95 Eur, by suma mala podľa súdu prvej inštancie predstavovať 948,75 Eur. Súd prihliadol ex offo na premlčanie nároku žalobcu a z uvedeného dôvodu návrh žalobcu čo do sumy 522,36 Eur zamietol. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že ak v zmluve bolo dohodnuté splácanie úveru v splátkach, nejedná sa o čiastkové plnenie, ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach, a preto lehotou splatnosti je lehota na splatenie celého úveru t. j. 20.08.2010, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Súd prvej inštancie mal za to, že v zmluve bolo dohodnuté plnenie v splátkach, preto začala plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti a pri splátkach splatných od 20.07.2007 do 20.07.2009 žalobcovi uplynula premlčacia doba najneskôr počnúc dňom 20.07.2010 a pri poslednej splatnej splátke 20.07.2012. Návrh bol súdu doručený dňa 27.07.2012, teda po uplynutí premlčacej doby. Nakoľko súd prvej inštancie prihliadol na premlčanie vyššie uvedených splátok, mal za to, že nárok žalobcu čo do výšky nároku je premlčaný, z rovnakého dôvodu zamietol návrh žalobcu ohľadne príslušenstva, majúc za to, že aj tento nárok je rovnako premlčaný, pričom poukázal aj na názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.6.2010 sp.zn. 1Cdo/157/2009). Vo vzťahu k splátkam splatným od 20.8.2009 do 20.12.2010 spolu v sume 645,15 € súd prvej inštancie s poukazom na § 4 ods. 2 písm. g/ zákona o spotrebiteľskom úvere súd prvej inštancie uzavrel, že predmetná zmluva obsahovala iba uvedenie celkovej výšky splátky 37,95 eur bez toho, aby bolo uvedené, aká suma z tejto čiastky predstavuje istinu, aká úrok a aká poplatky, preto súd opakovane vyzval žalobcu, aby predložil presnú špecifikáciu pohľadávky, ktorej sa domáha a uviedol presne, čo predstavuje a z čoho suma pozostáva, konkrétne splátky a ich splatnosť, na základe čoho bolo doručené zo strany žalobcu podanie s prehľadom úhrad, z ktorého však súd nezistil z čoho pozostáva uplatnená suma, žalobca iba uviedol, že navýšenie úveru o úroky má svoj základ v RPMN vo výške 30,40%. Nakoľko však údaj o RPMN nebol obsiahnutý ako náležitosť priamo v texte zmluvy, súd dospel k záveru, že je potrebné predmetný úver považovať za úver poskytnutý ako bezúročný a bez poplatkov a bez potrebnej špecifikácie nebolo možné, aby súd vyšpecifikoval, aká suma z dlžnej sumy 645,15 Eur zodpovedajúca 17-tim splátkam, predstavuje neuhradenú istinu, neuhradený úrok a neuhradené poplatky, preto v tejto časti považoval súd prvej inštancie nárok žalobcu za nepreskúmateľný a bolo potrebné ho zamietnuť. Vo vzťahu k tejto čiastke bolo potrebné preto zamietnuť aj príslušenstvo. Zároveň vo vzťahu k uplatnenej istine 1.167,51 Eur v závere súd konštatoval, že podľa jeho názoru došlo k zosplateniu celého úveru dňa 20.01.2008, čo súd prvej inštancie zistil z prehľadu úhrad, nakoľko pri splátkach 1 až 6 splatných k 20. dňu bola uvedená výška splátky 37,94 Eur, zatiaľ čo pri splátke č. 7 splatnej 20.01.2008 bola uvedená suma 931,58 Eur. Pri následných splátkach bola už splatnosť k poslednému dňu v mesiaci a výška splátky uvedená sumou 0,99 Eur, 1,65 Eur a podobne, čo predstavuje zrejme výšku úroku. Rovnako aj v kolónke pohľadávka počnúc dňom 20.01.2008 figuruje suma 1.182,12 Eur, čo je suma navýšená o 931,56 Eur, oproti zostatku 250,56 Eur pri splátke č. 6. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie tvrdenie žalobcu, že nedošlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, považoval za zavádzajúce tvrdenie a s prihliadnutím na takto stanovenú predčasnú splatnosť úveru k 20.01.2008 považoval nárok žalobcu za premlčaný, nakoľko k premlčaniu celého nároku došlo ku dňu 20.01.2011, teda pred podaním žalobného návrhu a aj s prihliadnutím na túto skutočnosť nárok žalobcu ako premlčaný zamietol. Obdobne vo vzťahu k nároku na zmluvnú pokutu vo výške 116,75 Eur tento nárok zamietol s prihliadnutím na svoj záver o predčasnej splatnosti úveru k 20.1.2008, kedy konštatoval, že k začatiu plynutia premlčacej doby došlo najneskôr 21.02.2008, a k uplynutiu premlčacej doby ku

dňa 21.02.2011, teda aj nárok na zmluvnú pokutu z omeškaných splátok podľa prehľadu došlo pred doručením žalobného návrhu žalobcu.

2.O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OZ, pričom v danom prípade bol žalovaný úspešný, avšak náhradu trov konania si neuplatnil a ani mu žiadne trovy nevznikli, preto mu súd prvej inštancie náhradu trov konania nepriznal.

3.Pri rozhodovaní o trovách uplatnených vedľajším účastníkom súd prvej inštancie poukázal na to, že v zmysle ust. §93 ods. 2 OSP ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Postavenie vedľajšieho účastníka je charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako účastníka, na strane ktorého sa pripojil alebo na strane ktorého vystupuje. V zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom. Z uvedeného dôvodu toto právo dopadá aj na vedľajšieho účastníka, ktorý sa môže nechať v konaní zastúpiť. Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľov presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení, súd sa zaoberal tým, či ak sa združenie zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa, či takého trovy boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku. Súd prvej inštancie v danom prípade považoval trovy vedľajšieho účastníka za trovy vynaložené účelne o čom svedčí aj tá skutočnosť, že v dôsledku vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku vedľajším účastníkom na strane žalovaného, bol návrh navrhovateľa zamietnutý. Trovy vedľajšieho účastníka na strane žalovaného vynaložené v spore boli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania vysloveným v podaní doručenom súdu dňa 07.02.2013. V danom prípade trovy úspešného vedľajšieho účastníka na strane žalovaného pozostávajú z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka vo výške 165,91 Eur. Súd prvej inštancie priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia, pričom hodnota úkonu bola vyčíslená podľa ust. §10 vyhl. č. 655/2004 Z.z. /ďalej vyhláška/ a výška náhrady vyčíslená nasledovne: odmenu za právne zastúpenie v zmysle §10 vyhlášky vo výške 165,91 Eur za 2 právne úkony: prevzatie a príprava zastúpenia 21.09.2012, vyjadrenie vo veci - podanie 07.02.2013, odmena za 1 úkon bola priznaná vo výške 61,41 Eur a režijný paušál 1x7,63 Eur a 1x7,81 Eur, všetko +DPH. V zmysle §149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

4.Proti uvedenému rozsudku podal včas odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a žiadal, aby odvolací súd na základe ust. § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok zmenil tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 1.167,51 €, zmluvnú pokutu 116,75 € s prísl. a zároveň žiadal, aby na náhradu trov konania zaviazal žalovaného a vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane žalovaného alebo alternatívne, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil. V prípade, ak odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zamietavom výroku potvrdí ako vecne správne, v napadnutej časti priznanej náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane žalovaného náhradu trov konania neprizná. V odvolaní žalobca zároveň vyjadril názor, že v konaní došlo aj k vade v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. d) O.s.p, pretože súd prvej inštancie v tejto právnej veci už rozhodol v skrátrenom konaní platobným rozkazom, voči ktorému žalovaný nepodal odpor. Odpor podal len vedľajší účastník, a teda podľa názoru žalobcu vo veci bolo právoplatne rozhodnuté v skrátrenom konaní, pretože odpor podaný len vedľajším účastníkom na strane žalovaného bol podaný osobou neoprávnenou na podanie odporu s poukazom na judikatúru (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 7Cdo 135/2013, 6 Cdo 357/2012, 4Cdo 204/2013 a 3Cdo 314/2013). Jedná sa preto o prekážku rozsúdenej veci. Pre prípad, že odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 221 ods. 1 d.) O.s.p. nezruší, žalobca poukázal na ďalšie odvolacie dôvody, a to najmä na to, že nárok v tomto prípade nie je premlčaný, nakoľko súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dôkaz predložený žalobcom - prehľad platieb a nesprávne dospel k záveru o splatnosti celého úveru ku dňu 20.7.2009. Podľa názoru žalobcu údaje uvedené v tomto prehľadne sú iba internou poznámkou jeho právneho predchodcu vo vzťahu k platobnej disciplíne žalovaného a nakoľko zmluva bola uzatvorená písomne k predčasnému ukončeniu zmluvného vzťahu by mohlo dôjsť jedine na základe písomného

právneho úkonu niektorého z účastníkov, avšak zo strany právneho predchodcu žalobcu k takémuto úkonu nedošlo a v konaní nebolo preukázané, že by právny vzťah predchodca žalobcu predčasne ukončil. Konečná splatnosť celého úveru nastala prirodzeným spôsobom dňom splatnosti poslednej zmluvne dojednanej úverovej splátky dňa 20.12.2010 (pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4 Obo 54/2007) z čoho vyplýva podľa názoru žalobcu, že nárok v čase začatia konania premlčaný nebol. Vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka žalobca poukázal na to, že dôvodom zamietnutia žaloby bolo premlčanie nároku uplatneného v tomto konaní, a pretože podľa ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa bol súd povinný prihliadať na premlčanie nároku ex offo, k zamietnutiu došlo bez akéhokoľvek pričinenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, preto jeho trovy žalobca nepovažuje za účelné.

5.Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

6.Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (pôvodne vedľajší účastník) sa k odvolaniu vyjadrilo písomne , pričom poukázal na dôkaz predložený žalobcom ako prehľad úhrad k zmluve č. 7027979, z ktorého aj podľa názoru vedľajšieho účastníka vyplýva, že 20.1.2008 bolo žalovanému predpísaná splátka 931,56 € (v tom čase bol žalovaný v omeškaní so zaplatením troch a viac splátok, teda boli splnené podmienky na ukončenie úverového vzťahu) a žiadne ďalšie splátky už právnym predchodcom žalobcu predpisované neboli, z čoho je zrejmé, že k tomuto dňu bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Aj keď vedľajší účastník vyjadril súhlasné stanovisko s tvrdením žalobcu, že k ukončeniu úverového vzťahu môže dôjsť jedine na základe písomného úkonu niektorého z účastníkov, poukázal však na to, že v konaní žalobca účelovo nepredložil takýto dôkaz, keďže mu takýto dôkaz nie je na prospech, nakoľko by preukazoval, že nárok je premlčaný . Vo vzťahu k uvedenému vedľajší účastník poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/179/2013-84, 3Co/202/2013-82 a Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/910/2014-109, kde bol vyhodnocovaný obdobným listinný dôkaz totožným spôsobom ako to uskutočnil aj súd prvej inštancie v tomto konaní. Nesúhlasné stanovisko vyjadril vedľajší účastník aj k námietke týkajúcej sa trov konania a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil. Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie vo výške 61,41 € + režijný paušál 8,39 €, t.j. trovy odvolacieho konania spolu 83,79 €.

7.Žalobca podával odvolanie v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (účinného do 30.6.2016) a odvolací súd vec prejednával a rozhodoval v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (účinného od 1.7.2016)

8.Podľa ust. § 470 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9.Podľa ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10.Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok ako vecne správny potvrdil.

11.Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

12.Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13.Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a dopĺňa nasledovne:

14. Žalobca podané odvolanie odôvodnil podľa § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p., účinného v čase podania odvolania (účinného do 30.6.2016) , t.j. tým, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré dôvody zodpovedajú dôvodom upraveným v § 365 ods. 1 CSP (účinného od 1.7.2016) písm. f/ že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a písm. h/ že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci .Zároveň mal za to, že tu je dôvod na zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods.1 písm.d/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods.1 O.s.p.,čo je odvolacím dôvodom podľa § 205 ods.2 písm a/ O.s.p.

15. Ani jeden z týchto uplatnených dôvodov nie je daný.

16. Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm.a/ O.s.p. nie je daný , pretože odvolací súd pri preskúmaní rozhodnutia súdu a konania, ktoré rozhodnutiu predchádzalo nezistil vadu uvedenú v § 221 ods.1 písm.d/ O.s.p., t.j. nejedná sa o prípad kedy by sa v tej istej veci už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie . Zároveň odvolací súd nezistil ani žiadnu inú vadu uvedenú v § 221 ods.1 písm.a/ až h/ O.s.p.

Tvrdenie žalobcu, že vo veci sa už prv právoplatne rozhodlo platobným rozkazom nie je správne, pretože platobný rozkaz síce bol vydaný v predmetnej veci , avšak nenadobudol právoplatnosť. Účinky právoplatného rozsudku má v zmysle § 173 O.s.p.(účinného v čase vydania platobného rozkazu) iba ten platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením. V danom prípade bol podaný odpor s odôvodnením ,preto nenastali vyššie uvedené účinky platobného rozkazu a súd vo veci musel ďalej konať a rozhodnúť . Pre úplnosť je potrebné dodať, že uznesenie, ktorým bol odpor odmietnutý, bolo napadnuté odvolaním a odvolací súd toto uznesenie zrušil , preto platobný rozkaz nemožno považovať za právoplatné rozhodnutie vo veci.

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods1 písm f) CSP (§ 205 ods.2 písm.d/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods 1,2 CSP (ust. § 132 O.s.p.) alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192,193 a 205 CSP (ust. § 133 až 135 O.s.p.), pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke.

Odvolací súd v tomto konkrétnom prípade dospel k záveru, že nebol naplnený ani tento odvolací dôvod, keďže súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, pričom vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 ods 1,2 CSP, t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvého stupňa nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú alebo v konaní nevyšli najavo.

18. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods1 písm h) CSP (ust. § 205 ods.2 písm.f/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Súd prvého stupňa v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

19.Podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku v ktorých sa súd prvého stupňa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami potrebnými pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, vrátane všetkých tvrdení a námietok účastníkov konania (teda aj námietok žalobcu). Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a odkazuje naň.

20.Odvolací súd teda dospel k záveru, že postupu prvostupňového súdu v konaní ani jeho rozhodnutiu nie je možné vytknúť pochybenia zakladajúce záver o naplnení niektorého z uplatnených odvolacích dôvodov.

21.V posudzovanej veci súd prvej inštancie svoje rozhodnutie (zamietnutie žaloby) založil na závere, že nárok žalobcu nie je dôvodný, pretože došlo k márnemu uplynutiu premlčacej lehoty, nakoľko dlh žalovaného zo zmluvy č. 7027979 (uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným) sa stal splatným ku dňu 20.1.2008 (na základe vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), v dôsledku čoho mohol právny predchodca žalobcu celý nárok uplatniť prvýkrát dňa 21.1.2008. Žalobný nárok bol na súde uplatnený až dňa 27.7.2012, t.j. po márnom uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby (ktorá uplynula dňom 21.1.2011), a preto nárok z dôvodu jeho premlčania nemožno priznať. S týmto právnym názorom sa odvolací súd plne stotožňuje, nakoľko má za to, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil listinný dôkaz predložený žalobcom, a to prehľad platieb k uzatvorenej zmluve o pôžičke č. 7027979, z ktorého je zrejmé, že dňom 20.1.2008 bola splatná suma 931,58 € a následne už neboli uvádzané jednotlivé splátky, z čoho jednoznačne vyplýva, že došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k jednostrannému právnemu úkonu - vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Pokiaľ odvolateľ v danom prípade tvrdil, že splatnosť celého dlhu nastala až dňom 20.12.2010, t.j. dňom splatnosti poslednej splátky, tento záver v kontexte ním predloženého listinného dôkazu - prehľadu platieb nie je možné vyvodiť, a preto nesprávne sú jeho úvahy o tom, že nárok nebol premlčaný. Preto z dôvodu premlčania nebolo možné priznať žalobcovi nárok na úhradu istiny, príslušenstva ani zmluvnej pokuty, tak ako vecne správne rozhodol súd prvej inštancie.

22.Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol aj výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti žalobcu zaplatiť náhradu trov vedľajšiemu účastníkovi, pričom odvolací súd sa stotožňuje so stanoviskom vyjadreným v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie a naopak za nedôvodnú považuje námietku žalobcu vzťahujúcu sa na neúčelnosť úkonov vykonaných vedľajším účastníkom (Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS).

V tomto konaní ide o vec, ktorá má charakter spotrebiteľského sporu a Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vystupovalo v spore ako vedľajší účastník na strane žalovaného ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, malo oprávnenie vyplývajúce mu z vtedy platného znenia zákona vystupovať v konaní a nemuselo pritom preukazovať právny záujem na výsledku konania. Ako vyplýva z obsahu spisu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného a podalo odpor proti platobnému rozkazu, pričom žalovaný bol nečinný, z čoho je zrejmé, že bez aktívnej účasti združenia by vec bola ukončená už v skrátanom konaní a nedošlo by k ďalšiemu konaniu, preto by súd nemohol ex offio skúmať premlčanie. Vedľajší účastník (Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS) v písomnom podaní doručenom súdu 07.02.2013 správne poukázal na to, že zo žaloby nie je možné zistiť, či došlo k ukončeniu právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, akým spôsobom a k akému dátumu, pričom ak došlo k predčasnej splatnosti úveru žiadal, aby žalobca predložil dôkaz a vzniesol námietku premlčania pohľadávky za predpokladu, že k účinnosti predčasnej splatnosti došlo viac než pred tromi rokmi od podania žaloby. Následne na výzvu súdu bol predložený aj listinný dôkaz z ktorého súd vyvodil, že k predčasnému zosplateniu došlo, čo viedlo k záveru o premlčaní nároku. Vedľajší účastník na strane žalovaného - spotrebiteľa (a za jeho pomoci aj sám žalovaný) sa účinne bránil v konaní. Išlo teda o účelne vynaložené trovy konania na bránenie práva žalovaného.

23.Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobcu nedôvodné a nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku vo veci samej aj vo výroku o trovách konania, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 CSP potvrdil.

24.O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1,2 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto právo na náhradu trov konania. Žalovanému žiadne trovy nevznikli a Združenie na ochranu občana

spotrebiteľa HOOS, ktoré v konaní vystupovalo ako vedľajší účastník na strane žalovaného malo v odvolacom konaní úspech (žalovaný , na ktorého strane vystupovalo bol úspešný), preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov rozhodne súd prvej inštancie.

25.Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).